

Enhavo:

Por antaŭkristnaska bona humoro

Juvelisto

Juvelisto sidis ĉe sia tablo kaj distriĝeme rigardis al la strato tra la montrofenestro de sia eta eleganta vendejo.

Antaŭ la montrofenestro haltis knabineto kaj alpremis sian nazon sur la vitron. Ŝiaj okuloj bluaj kiel firmamento ekbrilis, kiam ŝi ekvidis unu el juveloj.

Ne timante ŝi eniris la vendejon kaj montris al turkisa kolringo.

"Mi volas ĝin aĉeti por mia fratino kiel donacon. Ĉu Vi povas ĝin bele pakigi"?

La juvelisto rigardis nekredeme al sia eta klientino: "Kiom da mono Vi havas?"

La knabineto ŝutis sur la vendotablon ladan monujeton, el ĝi falis kelkaj etaj monbiletoj, plenmano da moneroj, kelkaj konketoj kaj metalaj figuroj. "Ĉu ili sufiĉos?" demandis ŝi fiere. "Mi volus aĉeti donacon al mia pli aĝa fratino. Post la morto de nia panjo ŝi zorgas pri ni kaj neniam ŝi havas momenton por si. Hodiaŭ ŝi havas naskiĝdatrevenon kaj pro tiu ĉi donaco ŝi certe tre ĝojos. La ŝtono havas la saman koloron kiel ŝiaj okuloj".

La viro iris en la malantaŭan parton de la vendejo kaj post momento li revenis kun bela ruĝ-ore ornamita donac-papero, en kiun li zorgeme enpakis la skatoleton kun la koliero. "Ĉi tie Vi ĝin havas," li diris al la knabineto. "Bone ĝin prizorgu!"

La knabineto dankis kaj fiere

foriris, kvazaŭ ŝi portus trezoron. Post unu horo venis en la juvelvendejon bela fraŭlino. Ŝi havis ĉarmajn bluajn okulojn kaj harojn en mielkoloro. Ŝi metis sur la vendotablon la paketon, kiun la juvelisto preparis kun tia zorgo. "Ĉu la kolringo estis aĉetita ĉe vi?" "Jes, fraŭlino". "Kiom ĝi kostis?" "Ĝi estas decid-afero inter kliento kaj mi. La informo estas diskreta". "Sed mia fratino havis nur kelkajn monerojn. Neniam ŝi povus aĉeti tian kolringon!"

La juvelisto fermis la skatoleton, denove zorge ĝin pakis kaj transdonis al la fraŭlino. "Via fratino ĝin pagis. Ŝi donis por ĝi pli multe, ol donus kiu ajn alia – ŝi donis ĉion, kion ŝi havis".

El la interreto tradukis Jarmila Rýznarová

Konsultado kun virina noktoĉemizo

SinJORINO Marta alvokis min al sia edzo, sepdekjara riĉa lignokomercisto. Mi konstatis dekstraflankan pulminflamon kaj diris al la malsanulo kuraĝige: "Estas nenio serioza, temas pri simpla malvarmumo kun bronkito, post plej malfrue dek kvin tagoj vi ellitiĝos." Al lia edzino, kiu akompanis min ĝis la elirpordo, mi diris la tutan veron: "Via edzo malsaniĝis je pulminflamo, ĝi estas serioza malsano, konsiderante lian altan aĝon. Sed mi tamen esperas, ke li resaniĝos, ĉar li estas forta kaj lia koro funkcias bonege."

SinJORINO Marta aŭdinte la vorton pulminflamo, ekridetis moke kaj rimarkis: "Ĉu pulminflamo? Ke mia edzo havu pulminflamon? Tio ne estas eb-la! Ĉu vi ekzamenis lin konscience? Li estas ĉiam sana, li nek trinkas nek fumas, li enlitiĝas ĉiutage je la deka, de kio do pulminflamo? Mi ne povas kredi tion, kara doktoro."

"Lasu al mi la diagnozon," mi rebatis seke "via devo konsistas el flegado laŭ miaj ordonoj." Mi foriris salutinte ŝin malvarme. La postan tagon, dum mi estis skribanta ĉe la fenestro repton por iu paciento, loĝanta vidalvide al la malsana komercisto, mi ekvidis la kolegon Rudi, kiu estis eniranta la loĝejon de s-ino Marta.

Post nelonge mi ekfrapis sur la pordo de la ĉambro, en kiu kuŝis la komercisto. Anstataŭ respondo mi ekaŭdis mallaŭtan voĉon de s-ino Marta: "Kaŝu vin tie ĉi, sinjoro doktoro" kaj tuj poste aŭdiĝis, kiel la pordo de la ŝranko brufermiĝis. Sur la vizaĝo de s-ino Marta, kiu malfermis la pordon post dufoje ripetita frapado, mi rimarkis malkvietecon kaj embarason.

Post kiam mi estis esplorinta la pacienton kaj kuraĝiginta lin per kelkaj afablaj kaj esperigaj vortoj, mi diris al la sinjorino: "Ĉio estas en ordo, ne estas ia kaŭzo por ekscitiĝo, sed malgraŭ tio mi proponas konsultadon. Tio kvietigos vin, ĉar mi vidas, ke vi estas malkvieta kaj zorgoplena kaj vi deziras, ke via edzo estu vizitata ankaŭ de iu alia kuracisto."

"Sed ne, sinjoro doktoro, ne estas necese" respondis kun embaraso s-ino Marta "mi havas plenan konfidon al vi, sed se vi insistas pri tio kaj opinias, ke la konsultado estas nepre necesa, kiun kuraciston vi rekomendas al mi por la konsultado?" "Mi proponas al vi la eminentan, konsciencan kaj lojalan kolegon Rudi, ĉu vi konsentas?" "Jes," ŝi respondis malpeziĝinta, "kiam vi volas, ke tiu kuracisto ĉeestu?"

"Nun, tuj!" mi respondis mallonge.

"Mi venigos doktoron Rudi, li venos post duonhoro, vi povas intertempe viziti iun el viaj aliaj pacientoj," la sinjorino elbalbutis konfuzite.

"Ne estas necese perdi tiom da tempo, mia kolego ne estas malproksime," mi diris ridetante kaj malfermis la ŝrankon.

Tie kaŭris kuntiriĝante doktoro Rudi kvazaŭ hundo, kiu ŝtelis pecon da grasa viando kaj timas batojn. Lia kapo kaj lia dorso estis kovritaj per virina noktoĉemizo. "Bonan matenon, kara kolego, kiel vi dormis?" mi salutis lin, "vi malsaniĝos en tiu sufoka aero, bonvolu eliri, mi bezonas vian helpon kaj mi rekomendis vin por konsultado ĉe mia paciento."

La kompatinda malliberigito malkovris sian ruĝiĝintan vizaĝon kaj malrapide rektiĝinte li eliris el la ŝranko, en kiu lin estis enkarceriginta sinjorino Marta, trenante post si noktoĉemizon, kiu pendis sur la kolumo de lia jako.

Mi ofertis al li la seĝon apud la malsanulo kaj petis ekzameni lin. Post longedaŭra perkutado per tremanta mano kaj eĉ pli longedaŭra aŭskultado li elbuŝigis mallaŭte per tremanta voĉo: "Pulminflamo de maldekstra pulmo," mi ekflustris al lia orelo: "la pulminflamo estas dekstre." La konsultato

proksimiĝis al la mastrino kaj diris: "temas pri pulminflamo de la dekstra pulmo, kiel jam konstatis mia kolego, mi do samopinias."

Tiam mi diris al la kolego, frapetante afable sur lian ŝultron: "Pardonu sinjoro kolego, ke mi ĝenis vin en tia ripozejo, sed via opinio estis por mi nepre necesa. Mi rekomendas al vi varmege la pacienton, mi estas konvinkita, ke li baldaŭ resaniĝos laŭ viaj ordonoj."

Turninte min al la paciento, mi diris: "Mi transdonas vin al la spertaj manoj de mia kolego, mi estas certa, ke liaj konoj kaj sperto rapidigos vian resaniĝon." Adiaŭinte s-inon Marta, mi foriris akompanata de ŝi kaj doktoro Rudi, de kies dorso sinjorino Marta apenaŭ nun demetis la noktoĉemizon.

La intima kontakto kun noktoĉemizo de fremda virino malebligas la kuraciston esti samtempe bona diagnozanto, fidela edzo kaj lojala kolego. Tiu-speca kontakto ĉiam malaltigas la diagnozan kapablon de kuracisto. Tion spertis ankaŭ doktoro Rudi. Kvinminuta enŝrankiĝo kaj diagnoza fiasko estis bone meritita puno por lia mallojaleco.

D-ro Ante Grgurina el la libro "Ĉe doktoro"

Tri aferoj:

Estas tri aferoj en via vivo, kiujn vi ne rajtas perdi:
esperon, paciencon kaj sincerecon.

Estas tri aferoj en la vivo, kiujn vi neniam revenigos:
la vorton, la tempon kaj la perditan okazon.

Estas tri aferoj en via vivo, kiuj povos vin ruinigi:
fiero, orgojlo kaj ĵaluzo.

Estas tri aferoj en via vivo, kiujn vi nenie aĉetos:
familion, amikecon kaj amon.

El interreto tradukis J.Rýznarová